

VOIESCE SI VEI PUTE.

Pe anu — — —	lei 128 — 152.	Capit. — Distr.
Pe şase luni — — —	64 — 76.	
Pe trei luni — — —	32 — 38.	
Pe să lună — — —	11 — —	
Unit exemplar 24. par:		
Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —		
Pentru Austria " fior. 10 v.a		

ROMANULU.

Redacțiunea, Strada Fortunei (Caimata) No. 15. — Articlele trănse și nepublicate se voră arde. — Gerante respunzătorii ANGELU IONESCU.

DEPEȘE TELEGRAFICE.

(Serviciul particulariu alu Românu).

Copenhaga. 23 Marti. Bombardarea contra retraciamenteelor de la Düppel urmăză, dară fără ishendă. Bombardarea Fridericului a inceput. Regele a vizitat trupele la Alsen și Düppel.

— Torino. 24 Marti. Garibaldi a sosit la Malta și măne se va imbarca pentru Southampton.

— Wiena. 25 Marti. Austria și Prusia au primit conferințele fără uă base fipsată și fără armisticiu. Pressa Wienei, dice că ambasadele englești de la Frankfort a notificat că intrunirea Conferințelor la London se va face îndată. Oci cari au primit până acumu confidența sunt Austria, Prussia, Angleria, Danemarca. Diariile de la Frankfort, de la 25, confirmă astă scire

Suntu deoile de cându s'a res-pendit în București scirea că gon-rari Klapka și Türr ar si sositu la Galati și vină la București. Dupe infor-mările noastre, acăstă scire eșise de la unele din consulațele din București. Mi-siunea prosei fiindu d'a da pe facia adeverul, s'aci mai fiindu anăc d'a dovedi că pământul românesc este liber și că or ce șpo aru veni, chiame-lu principale Sapica, scăpatu din inchisorile Austriei, chiame-lu Klapka și Türr, contra căror nimine n'are nici unu dreptu a protesta, potu veni pe pământul României, și fără ca po-porul român se tănuiasc venirea lor, fiindu că numai cel fricoș, cel mișe și cei cari cugeta acte ilegale s'ascundă; astă-felti dară deterămu-pliciții acea scire, suptu cuvenita rezervă. Astă-zi facenă din noă cu-noscutu că sciri telegrafice ne spună că acesti bravi generari suntu, unul la Torino, și celu-laltu (Klapka) la Ge-neva, și prin urmare tōte acele sciri și fostu neadeverate, și fostu spaimea ce a căi slabă de umbra loru.

C. A. R.

ADUNAREA ELEPITĂ.

Sedinta de astă-dăi a Adunării a nepepută prin declararea ce a făcut d. Primu-ministrul că Lună va depune pe biu ro legea rurală. După-esta s'a desbatutu cerere ce aă făcutu două din concurenții drumurilor de feru a s'amăna solu-tiunea pentru 15 gile până se vie deslegările ce acceptă unul, dru celu latu pe reprezentantele unea-a din casele cele mari cari ceru concesiunea. Desbaterea a fostu ferbinte, dară în sfirșit s'a primitu amânera; primirea a fostu aplaudată, forte de tribuna publică contra căreia-a, acumă ca totu, deună a protestat d. Vornescu.

Indată după aceasta veni d. Ion Docan și facu renunță propunere a se da votu de blamă și de ne-incredere Primului Ministru.

Publicăni maș la vale acea propunere și ne-mărginim a spune aci că ea n'a găsitu în Adunare 15 deputați care se susție urgența ce ce-rea d. Docan și abia săpte. Si sine suntu acelă septe? Eacă-i și stepăneșe și mirarea cine va putea! D. I. Docanu, C. statoru, Arsake, Boerescu, Otetelesianu, Grigorie Pureanu și Cornea.

Onore înțelepciumii, înțelijinței politice ce a arătat Adunarea, ne-găsimu 15 deputați ce să susție nu propunere ce nu pote-a de cătu cea mai mare serină, intereselor publice și regimului parlamentar. Nu ne mirăm că d. Arsake a comisă gresială politică d'osușine, căci scimă cel-laltă gresială uriașă ce a făcutu ca Președintele alu Cabinetului săndu a suprinsu Mesagiu de închidere prin care lovia, su-gruma, el insu și majoritatea din care făcea duu parte, majoritatea care i-a datu viață politică; dară numai înțelegemu cumă dibacul d. Otetelesianu care ne vorbia de ciapincincuri a cădutu în acea propunere. D. primu-ministru a cerutu de la adunare se se pronunțe în privința propunerii d. Ion Docan. Adunarea neputindu refusa acăstă cereare a otărui și a s'aduna măne în secțiuni unite spre a se pronunțe. Eacă dar că de la începută acăstă propunere, incepe prin a scriși lucrările adunării. Credeam înse că în sedința de Lună în care se va desbatu se va scriși ea îosești. C. A. R.

MEPTIUNE.

Considerandu că în ședința de la 3 Marte d. Președintele alu Consiliului, luându de pretestu unele cunvinte iso-late de neincredere a unui deputat, rostitu în sfirșit discuționi, a venitul de nă dată a impuno Camerei de a-și rosti neincrederea sa în ministeriu, prin unu votu de blamă; — Considerandu că

Cameră fără a țină sămă de provocă-riile d. Ministru-primiariu și fară de a se lăsa atrage pe teramul unde voia s'o conducă, a și trecutu la ordinea di-lii asupra acestu incidente, nevoindu a intrerupe lucrările sale; — Considerandu înse că acăstă liecore la ordinea di-lii, în urma provocării ministeriale, pote se sefi interpretat de către Președintele Consiliului ca unu votu de incredere, mai cu sămă în urma precauționii ce a invoca în mai multe rinduri increde-re Adunării, pe căndu d-lui nu putea fi în dreptu se astope d'n parte-I de cătu nă toleranță de circumstanță și provizoriu; — Considerandu că cu trece-

se va mișca va da cu tunul în elu si-lu va afunda; dându-i înse, — căci Turciu a inceputu se fiu une-ori cam înțelepiti, — dându-i 24 de ore spre cugeta s'a se otărui. Francesul cugeta, înse nu în 24 de ore, ci în 24 de mi-nute, și porni îndată uă stafetă la Galați spre a chiama se vie lă densă unu batelul și uă galopă canoniaru do-resbelu, care și plecară îndată și se puseră una la drepta și alta la stanga batelului cu pricina, scu la pricina. Aci stă luerul la cele din urmă scire ce avem. Acumă daru, ori cine vede că se poate prea bine se cađă scientea pe er-bării; căci n'are de cătu se plece batelul, și Turculu n'are de cătu se dea unu tunu și ecă cestiu Orientul deschisă, căci ghiuleaoa Turculu ca se lovescă aveara Românilor trebuie mai antelui se strengă uă schițăjură a Franciei. Frumosu, nobile și bravă națiuni! Francia! Tu cără osii Christu națiuni'or, căndu óro va veni diao în care se pótă și poporul român se-ți plătescă sacrificiile ce ai făcutu pentru noi, dovedindu-i prin fapte, că merită iubirea ta, că este d'unu sănge cu tine. Nu scim, daru n'amă mai pută trăi dacă n'amă crede că va veni acea-di, căci de n'amă crede așa apoi n'amă mai crede în viela poporu-român.

C. A. R.

Adunarea, în diua convocării sale, veșendu-se în facă cunună ministeriu de transițiu, în dorință de a responde prin fapte la căldorosul apelă alu Mării Sale, a înlătură chiar și responsu-rii la discursul Tronului și a căutău se facă a trece pentru unu momentu în a sa suvenire și chiară gravele și de tristă memorie antecedente ale d-lui Cogălnicenu pe căndu se afla ministeriu Moldova. Veșendu înse pucina sé-mă ce d-lui a și nătă de indulgență și redareba Adunării, veșendu marșa pro-gresivă pe calea ilegalităților și arbitrajului domniei sale cari nu potă de cătu a spori legitimele ingrijiri ce s'a manifestat în totu ţara din dina venirii domniei sale la putere; — Considerandu că în contra magolităriilor protestarii de constituționalismul, de ordinea și de moralitatea dumneulu publică, imprăștie fără încrezărea Cimeli, arme pe la sătiani, împlinesc pentru ele bani arbitraricesce, ordonă execuționi contra legii, face iognorii și înfrângă fără judecată tocmai în timpul pe căndu efectase de a da garanție prin prezintarea de pro-iecte pentru respectul domiciliului și alu persoanei, provocă într-unu modu-oficial la nesupunere și la rescolă, și acăstă în vremea chiară a sesiunii Adunării, și în sine, avându în așa pro-pătă memorie scandalose și nedon-nelu scene la care a trebuitu cu des-gu. tă se asiste Adunarea cu ocasiunea interpellării d-lui deputat Sichlenu; — Considerandu că lăte acestea nu potă de cătu a compromite ordinea publică, a surpră cu desăvârșire prestigiu-poteri-escalitive care, în interesul terii și alu Domnitorului trebuie a so ţine la fa-năștirea misiunii sale, propună urmă-torea închiădere:

Adunarea, în interesul ordinii pu-blice, în interesul legalității și alu moralității, declară că numai pote tol-ea care ne vorbia de ciapincincuri a cădutu în acea propunere. D. primu-ministru a cerutu de la adunare se se pronunțe în privința propunerii d. Ion Docan. Adunarea neputindu refuza acăstă cereare a se pone capitolu abu-sului, dar m'au înșelat, căci trebile să mers tot pe calea care au mersu și în trecutu și între atele sesonul teatral s'a redusu la jumătate, deși și subvenționea s'a îngrijită întrăga de boala-impresari și de arendașul său. — Dar nă de său nimice altă de cătu că: Patria recunoscătoare trebuie a ajuta pe și set ruina, să acăstă chiară și prin creare de șefuri feodale.

Totu din acea revistă amă vejdut că d. ministru de Interne s'a silu a demunstre că n'ar fi exactu că unu din soldați ciunisi aru și trăindu în miseric, pen-tru că, dice domnia sea, că aseminea soldați săru și aşteptă la institutul de in-validă. — Suntu daru silu a repetă că cele dice de domnia-vosă, pe temelii corespondinței mele, suntu fără esacte, și spre a convinge despre acăstă pe d. ministru, nu am de călu a adăugi, că cele relate de mine nu suntu întemeiate, pe audiri și pe spuse do alii, ei pe cele ce mi să spusu persoale în mai multe dăsi de insu și caporalul celu cu piciorul tăiatu, pe care amă avutu ocazione a-lu cu-nosce după presintarea chiară a unu onorabile ofișier; și de va dori d. ministru a-lu vedea și a' vorbi, precumă lă-amaru vejdutu și amă vorbitu eu, nu are

de cătu a' înlesni mergea la București și eșu me obligă a lă trămite. — Cu a-căstă ocasiune domnia-sea va așa chiară din gura lui între altele și cea-a ce ț-aș explicață atâtă de bine d-stră, domnule direc-tore, adică motivele ce lă-ău silu de a prezici mal bine se trăescă în miseric, la locală se și între al se, decăt se să închișu întru patru păreș la institutul în-validilor de la București, unde ișău pro-pusă a intra; motive cari fiindu prea na-turale, me miru fără că d-sa nu le-ău simțită căndu ană deschișu gura pentru a ve combate, și nici n'au gădită că dacă soldați ciunisi se potă constringe prin ini-ciativa noastră, asupra chipului ce aru trebui ca se se adoptă în votarea a-căstă colosale legi. Se vede că trăimu într-unu timpu căndu este destul ca se emi-tă cine-va uă ideu bună, pentru ca se nu so mai indoescă, despre suc-cesul ei, și anăcă în timpul celu mai scurtă. Ideia emisă de noi, negăsindu nici nă improvizare din partea foilor ce obiceiuitu ne combată, și combată Adunarea cu cea mai mare dușmanu și inversunare, a făcutu cursul o și, Adunare, ajungendu la dificultatea ce o prevedeștem, a admis-o și a putută vota într'u singură ședință, nu numai legea codului penală și de procedură, care garantă libertatea, onoarea, viața și averea, daru și legea instrucționul pu-blice care ascerne și asicură viitorul celu mai ferice și națiunii române.

La începutul ședinței, după acordarea de congedie d. D. Miclescu și împărtășirea comunicărilor, d. ministrul de interne a adusu proiectele de legi pentru fundarea unui spitalu de copii în Iași și altul pentru despărțirea administraționii sanitare de eforia spitalelor din București, d. Orbescu, ministrul ad-interim la justiția, a făcutu cunoscătoare Adunării că cercetându codul penală și de procedură, elab-arată de comisiunea Adunării, a vejdut că amelioraționile facute suntu atâtă de potrivite cătu guvernul vine și declară că aderă la dñeșele.

Adunarea avându făcută acăstă lu-crare de nă comisiune alcătuită din bărbăti cei mai competenți ce avem, cei cari prin unirea loru asupra tu-torii modificaților facute inspiră cea mai deplină conființă, și cumă s'ară

pută refusa conființă Adunării la năcă-hărbi cumă suntu domini A. Panu, S. Costacozino, Anton Arion, C. Brăiloiu, Cornea, Costa-Fora și Boerescu care vinu, și, prin organul acestu din urmă, numiți raportatore, declară că în una-nimilitate să făcută modificațile și im-bunătățirile codului penale.

Adunarea închide la conflictul de la Ba-cău, voiă mai repești cea-a ce amă și disu-ăltă dată, că guvernul trebue a se găndi seriosu la îndreptarea radicală a au-torităților, dacă nu voiesce a ne perde cu toții în ascunzătoare regreteabile scandaluri.

La timpul cuvenită v'amă aretată că teatru-italianu de aicea, care este sub-venționatul de guvern cu 2500 galb. pe anu, se spolează pe suptu mănu de călcă unu impresari privilegiati, care ilu suptu arendeză ca pe propriul său avutu și suptu condițiunile cei convinu, eru nu suptu a-tele închiătate cu guvernul.

Scriindu-ve acelle rinduri, credem că guvernul va lău mesuri de a se pune capitolu abu-sului, dar m'au înșelat, căci trebile să mers tot pe calea care au mersu și în trecutu și între atele sesonul teatral s'a redusu la jumătate, deși și subvenționea s'a îngrijită întrăga de boala-impresari și de arendașul său.

D. Văsescu combate acăstă și cere cor-rectarea cu deamențințul acelor 1200 de articlii. D. Ion Ghica dice că are-tarea d. Boerescu este fără justă; inse ea este uă estremitate care ar da na-scere la multe vorbe; daru că și pro-punerea d. Văsescu ne ar face se că-de-mădă în altă estremitate, și că și prin urmare, propune ca se se citeșcă ra-portul, se so spuă prefacerile prin-cipale și apoi se vărgă înainte cu vo-tarea titlurilor. D. Costescu aduce aminte că Adunarea a votat în blocu codica de comerciu ce s'a aplicăt în Moldova, și propune a se vota astu-fel și codica penală mai alesu că a-căstă s'a modificăt și s'a îmbunătă-țită de comisiunea Adunării. D. Apo-stolenu combate și cere ca se se dis-pute principale, par că aceste prin-

LUMINEZĂ-TE SI VEI FI.

Abonamentul în București, Pasajul Românu No. 48. — În districte la Co-respondinții diarului și prin Poștă. — La Paris, la D. Hallegain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. — Administra-torele diarului D. Gr. Serbie, ANUNCIAURILE linia de 33 litere — 1 — leu. Insertiuni și reclame, linia 3 —

fine d. Văsescu susține votarea în bloc. D. Lascăr Catargiu, care preșide ședința, cîndă art. 65 din reglementul Adunării arată că pîte păși la votu daca nu este nici uă contestație, fiind că șmenii ce au făcutu acăstă lucrare se bucură de tătă increderea Adunării. După cererea mai multor deputați se citește încă uădată raportul comisiunii și ne fiindu-nici uă contestație se pune la votu închiderea discuției și apoi la votul cu bile a întregu proiectului de lege. Resultatul votului a fost: din 72 de votanți 6 s-au abținut, și din 66 remași au eşit 60 bile albe și 6 negre, prin urmare d. Vice-președinte declară că Adunarea a primit codul penal și de procedură.

Dupe propunerea d. D. Văsescu, Adunarea otărască a se ecprime mulțamirea sa comisiunii care a făcutu acăstă lucrare importantă. D. Costaforu respunde că dacă comisiunea a lucratu pre cătu i-a fostu cu putință, însă și Adunarea n'a făcutu mai pucinu pentru aplicarea în țără votădui acăstă lege, și termină dicând că încă uă dată s'a dovedită că Camera legislativă este în stare a organiza țără. După propunerea d. Costaforu, Adunarea răgă pe d. Boerescu ca se privezezo tipărire spre a se face fără greșele; eră guvernului declară că se asociază la acăstă dorință și o primește.

După propunerea d. primu ministrului, Adunarea cere la comisiunea numătă pentru cercetarea proiectului de lege, relativ la crearea monetei naționale, se grăbescă lucrarea sa.

Adunarea a luat apoi în considerare proiectul de lege asupra instrucției publice și a pășută la desbaterea articolelor. Ajungendu la numirea consiliului superioru, d. C. A. Rosetti a susținut că acăstă sumire se se facă de către corpul profesorilor, d. Costaforu, Arsachi, Boerescu au combătutu susținendu ideia guvernului de a se numi de puterea executivă. Adunarea a primitu acăstă din urmă propunere și a respinsu și amendamentul domnului Brăilioiu de a se admite și doue fecie din partea bisericăsă.

Veșendu d. Dimitrie Ghica că totă modificările propuse de comisiune se priimesc de Adunare care adoptă testul presintatul de guvernă a propusu și Adunarea a primitu de a se vota pe capitulo și a se opri desbaterea numătă asupra modificărilor făcute la article de către comisiune. Cu acăstă procedere s'a putută vota totă legea instrucției publice, alcătoite din 663 de articole. Adunarea ar fi votată în acăstă ședință și acestu proiect de lege în totalu, dacă nu s-ară fi perduț timpul într'uă discuție fără neplăcută, în care s'a înșepătu d. Costaforu cu d. Cogălnicen, aproposito de excluderea și suspendarea profesorilor de la facultăți din caușă de nebuniă, și altele care nu suntă prevedute de legea penale. D. C. A. Rosetti a susținută înămobilitatea profesorilor cu totă garanție ie. — Cumă, diso intre altele d. C. A. Rosetti, și putută se v-aduce aminte de viție, și mai en semă de vițul celu mare al jocului de cări, căndu esle pe tapetă legea ce privesc po profesori, p'aceste șmeni cari pînă astă-dî celu pucinu n'au dată ocazione șmenilor ca numele loru s'a ducă amintă acestu vițu, și l'ati vîtată cu totulă căndu și făcută legea curții de Casăiune cu judecătoriști înămobilibili? Ei bine! Faceți acăstă și pentru curtea de Casăiune și pentru curtea de conturi, faceti-o pentru toți, și atunci voi priimi-o și pentru profesori; pânătunc, respectul es dateșcă acestui corp me silesce a respinge amendamentul propus.

D. Văsescu și d. primu ministrul

a combătutu în contra; însă amendamentul d. Văsescu a căduță și Adunarea a primitu censura propusă de comisiune la art. 637.

A mai remasă a se vota numai Statul consiliului superioru la care s'a oprită d. D. Văsescu, și a impiedică și pe Adunare de a procede și la votul generalu.

Nu putem termina buletinul a cesta fără de a semnală recunoșinta poporului român măntuitoria dispoziție, introdusă în legea instrucției publice pentru imbunătățirea culturii cel mici a țăraniilor nostri, pe a căroră sit, Statul îi va lumina cu a sa cheltuielă, fiind că s'a admisă în legea votată principiul instrucției publice gratuite, ba încă și obligatorie. Copiii de țărani, după amendamentul d. Florescu, voră veni la școală la vîrsta de 8 ani în locu de 6 propusă de comisiune. Cei din părini care nu-să voră trămite copii la școală suntă supuși la penalitate aspre, carde și s'a incercăt unii a le molcomi, însă Adunarea priimindu amendamentul d. Ion Ghica, le uă măștinul, avându a se aplica numai în timpul de școală.

Pe căndu legea instrucției publice, asicură luminarea generației viitoare a națiunii Române. Adunarea priimindu amendamentul d. C. A. Rosetti, a luată totă dispoziție cele mai efice și mai economice ca se se imbunătășescă și insuși mișcălōcela de traiu ale marei majorități a poporului nostru dedată, pre cătu totă lumea scie, la lucrarea pământului. Ideia emisă de noi în acestu șiară de a se face cîte uă formă-model pe lingă uă care din cele 8 seminarie ale României s'a supusă Adunării prin amendamentul d. C. A. Rosetti, și Adunarea a primitu-o cu cea mai viă mulțumire; eră d. Costaforu care a spusă că cursurile de agricultură, orticultură silvicultură și sericiul tură suatu trecute în program seminarilor, a disu că din acelă amendamentă va face unu articolu special, acela ce s'a și priimă de Adunare.

Nimicu dară nu s'a scăpată din vedere în legea pentru instrucționea publică, care, în părerea noastră, este una din cele mai importante care asigură desrobirea poporului de robia ignoranței și a fomei.

Nu ne mai remâne acumu de cătu se rugămă pe d. C. A. Rosetti, că la votarea bugetului instrucției publice se nu uite a propune și onorariile pentru catedrile de agricultură din seminaria care so sue la 80,000 lei pentru 8 catedre cîte 10,000 lei de cădră, cumă și capitalu de 800 galbeni, cu care se se înșinzeze optă ferme-modele de uă înlindere de 10 pogone cîte 100 galbeni de fiecare pentru imbunătățirea culturii cel mici țărani. Cu acăstă neînsemnată cheltuielă pe lingă imensele folosu ce le voră rescumpăra Statul, dă cunoșințele teoretice și practice, cunoșințele cele mai imediate aplicării și folositorie la unu numeru de 900 elevi; căci 900 suntă elevii din seminaria noastră, pria urmare în timpul cătu mai securu vomă avă pretutindine în țără uă dată ca păstorii luminați și propagatori ai progreselor agricole în masa poporului.

I. I.

POLITICA INTÉMPLARI.

Publicaționile cărților albaste, englese, n'au pusă pe domnul de Bismarck, ca omu de statu, într'uă lumină favorabile. Lipsa de unu planu și avenirieritatea poliție sale, dovedite și constatare prin faptele unui anu, este confirmată și mai multă prin politica sa urmată în cestiuinea Schleswigului. Cărțile albaste arătă, că opinionea publică nu s'a înșelată în privința omului de statu; domnul de Bismarck nu

sie singură cari suntă scopurile pentru caro a întreprinsu resbelul, său mai b'ne dicându, intenționea sea n'a fostu alta, de cătu a lăsa întemplierii unu jocu liberu pentru politica viitorului. Elu amenință că resbelul va a-nula tratatele de la 1852, și cu tōte acestea se referă la oră ce ocazie la integritatea Danemarcei și la legalitatea aceloră tratate; cea din urmă depesiă circulară, destinată a linisci puterile mari despre invașionea în Jutland, dico din nou și cu expresiuni positive, că acestu pasu nu va modifica întru nimicu relaționea legale cu Danemarca. Așa dară, resbelul continuă, fără se se scie la care arangamentă va conduce, și dacă rezultatul final va fi uă compensare pentru sacrificiile făcute. Ar trebui s'avemă uă opinione fără rea de înțelepciuarea primului ministru alu Prusiei ca să admitem că nu voiesce altu ceva de cătu uă umilire morale și fizică a Danemarcei, și că are uă predilecție pentru tratatul de la London. Scimă din contră, că este unu mare partisansu alu anesărili și că are negreșită planul a recolta din acțiunea sa unu căstigă reale de putere și de teritoriu pentru Prusia. Dară elu nu urmăresce acestu planu ca unu omu de statu, ci ca unu diplomat, care caută a amagi și a lucra supu măscă. Elu speră a înălatura intervenționea puterilor străine prin asicurarea că resbelul nu va micșora Danemarca și nu va mări Prusia; elu speră a-să asicura pricăcescă alianță austriacă, care impune puterilor europeene, pînă căndu împrejurările voră permită, ca Prusia se pote areta de facă intenționea sa, pînă căndu nu va mai ave a se teme de oposiție protivnicilor sei.

Este uă speranță, da, însă uă speranță basată pe eventualitate, uă speranță fără precari pentru politica unu omu de statu; c'u singură lovitură se poate derima construcționa făcută de cări de jocu, și uă asemene politică, tocmai fiindu că este basată pe amăgirea coloru lajă, trebuie se găsească pretutindine inemici. Sprinținul Rusiei este unu redemtă atâtă de nesicură, că nu pote avă uă altă utilitate de cătu a servi d'uă demonstrație momentană, dară nu este de locu în stare a înălatura pericolele, și acăstă cu atâtă mai pucinu, cu cătu alianța cu Austria se poate strica fără lesne. Negreșită pare că acea alianță a fostă făcută în prevederea eventualităților politice; dară trebuie se luămă în considerație, că la nisca împrejurări seriose, cari voră reclama obligaționile Prusiei, puterile sale nu voră si d'ajunsu și că, chiară căndu lucrurile se voră urma dupe dorință, cestiuoa germană va remăne totu d'a una măru de discordie între cele două mari puteri germane astădi aliate. D'ă camă dată Austria și Prusia au unu interesu comună a lucra la disolvarea confederăției germane, care prin slabiciunea sa nu va pute evita acăstă disolvare, căci ambele puteri voiesc uă reformă a diso confederății. Inse nu pote fi nici uă îndoiește, că asupra acestei reforme nu este cu putință uă înțelegere între ele, și că Prusia oservă astădi uă conduită atâtă de aspiră către staturile germane de mișlocu spre a potă la timpu lucra în contra loru fără nici uă considerație. Ideia, că de curindu a petrusu în publicitate, d'a strănată dinastia Oldenburgului la riurile Schleie și Eider, spre a îndemna Prusia prin Oldenburg, aro în faptu sorgintea sa în cercuirele politice, în cari s'a aruncată asemenea sortă și asupra Hamburgului. Dară totă aceste planuri nu suntă basate p'ua realitate, suntă nisca speculaționi diplomatice d'auă caracteru aventuriosu.

(Estrás din „Wanderer.”)

De la Ponti la Pilati.

Epistolă deschisă către d-lu Directorul alu șiarul „Româniu.”

Iubite amice!

Dumneata, care ești amicul celu mai b'ne și celu mai intimu cu deputatul camerei, representantele căpătăli și primul staroste, ai potă se rogi din parte'mi p'cestu amicu intimu alu dumitale se facă în Cameră domaului ministru de finanțe uă interpelării în trei sénă patru ore, dară uă asemenea uorocire este unu casu escepțional și obiceiuitu trebuie se revie a două și pote și a treia d. Pînă acumă, căndu căpetase îndreptățitul mandatul, mergea lucru răpede; se înscria la casăria centrale în diferite registre, și său i se ficsă uă dì spre a-să priimi banii, său unu acomptu, său, după ce acitase mandatul, i se libera unu biletu la casieru plătitor, dupe ce mai antelui se trecea în do ulu bonului respondere dobânditoru; în fine, îndreptățitul trecea la casă și priimia banii. Între adeveru, se n'împlă adese, că domnul ministru său dorinul directoru ncenindu la ministeriu de cătu la 12 ore, său întăplinduse vr'uă întăriare în diferitele acese operaționi, credorele Statului nu putea căpetă mandatul de cătu pe la 4 ore dupe amieșu, dară fiind că casa se închide la 3, era silitu a reveni a două d. Acumă însă s'a găsitu, că totă aceste forme nu suntă încă de ajunsu și s'a mai introdusă încă uă nouă complicare: Îndreptățitul înfăcișindu-se la domnul casăriu centrală, acesta ilu întrătă: „A venită avisul?“ — „Ce avis?“ — „Ce felu de avis?“ — „Avizul pentu plata mandatului, fără de care nu potă plăti nimicu.“ — Îndreptățitul alergă susu la secțiunea ordonanțărilor: „Domnilor, aști uitatul a'mi da unu avisu, care mi'l cere casăriul.“ — „Da, domnule, amu trămisu avisul.“ Alergă creditorul érashi josu la casăriul centrală: „Domnule, la secțiunea ordonanțărilor mi'sa responsu, că ti s'a trămisu avisul, cauta bine, trebuie se fie la dumnăta.“

— Nu, domnule, nu se poate, căci n'am priimă încă nici avisurile de ieri; cercetăză dumnăta la secțiunea comptabilității. — Merge îndreptățitul acolo și astă, că, de și a venită acestu avisu, dară suntă încă altele intrate de ieri, cari trebuie espediate mai nainte. Nenorocital creditoru alu Statului, care a perduț uă dì întrăgă la ministeriu financiilor, ca se potă lua uă sumă de 23 lei, său pote și mai pucinu, căci suntă și bonuri de căte 100 lei din împrumutul de 5 milioane, este silitu a mai reveni a două său și a treia d. Apoi decă locuiesce departe, spre exemplu în suburbia Radu Vodă, și are se facă uă cale d'uă oră pînă la ministeriu financiilor, se poate calcula lesne cătu timpu perde pînă se potă lua unu dreptu ce i se cuvine, fără a calcula încă ostenela sa. „Times is money“ (impul și bani) duci americanii și totu omul care trăiesce din munca sa propriă scie a aprețui acestu adeveru și acestu capitalu preciosu, singura avere a omelor muncitori, ni se răpesce fără milă!

Amu meditatul multu, care poate fi caușa acestu formalități și cari poate fi utilitatea loru, și n'am putută găsi nici uă altă caușă și utilitate, de cătu a da uă ocupăriune unei mulțimi de funcționari, ce fără acesta n'ar ave a de lueru, și a întărdia plata mandatelor cătu de ieri. Pentru ce mai trebuiște unu avisu de plată, dacă s'a liberată îndreptățitul unu mandatul? Crele domnul ministru de finanțe, că aceste dificultăți și străganiri potu incuragia pe particulari a depune economie loru la casa tesaurului? Crede că prin acestu întărișari se îmutesce creditul Statului? În alte ţeri obligaționile Statului suntă însocite cu cupone pentru dobândi, pe care posesoarele le tăe cu fărăcă la scadina-

fine, mandatul, cu care se înfăcișeză la domnul casăriu centrală.

Dacă creditorul Statului a avută norocu, a nemeri uă dì în care totă împiegății erau bine dispuși și neimpovărați de lucru, în cari nu lipsia nici unul, a putută termina totă aceste operaționi în trei sénă patru ore, dară uă asemenea uorocire este unu casu escepțional și obiceiuitu trebuie se revie a două și pote și a treia d. Pînă acumă, căndu căpetase îndreptățitul mandatul, mergea lucru răpede; se înscria la casăria centrală în diferite registre, și său i se ficsă uă dì spre a-să priimi banii, său unu acomptu, său, după ce acitase mandatul, i se libera unu biletu la casieru plătitor, dupe ce mai antelui se trecea în do ulu bonului respondere dobânditoru; în fine, îndreptățitul trecea la casă și priimia banii. Între adeveru, se n'împlă adese, că domnul ministru său dorinul directoru ncenindu la ministeriu de cătu la 12 ore, său întăplinduse vr'uă întăriare în diferitele acese operaționi, credorele Statului nu putea căpetă mandatul de cătu pe la 4 ore dupe amieșu, dară fiind că casa se închide la 3, era silitu a reveni a două d. Acumă însă s'a găsitu, că totă aceste forme nu suntă încă de ajunsu și s'a mai introdusă încă uă nouă complicare: Îndreptățitul înfăcișindu-se la domnul casăriu centrală, acesta ilu întrătă: „A venită avisul?“ — „Ce avis?“ — „Ce felu de avis?“ — „Avizul pentu plata mandatului, fără de care nu potă plăti nimicu.“ — Îndreptățitul alergă susu la secțiunea ordonanțărilor: „Domnilor, aști uitatul a'mi da unu avisu, care mi'l cere casăriul.“ — „Da, domnule, amu trămisu avisul.“ Alergă creditorul érashi josu la casăriul centrală: „Domnule, la secțiunea ordonanțărilor mi'sa responsu, că ti s'a trămisu avisul, cauta bine, trebuie se fie la dumnăta.“

loru și le trămite la casa publică unde i se plătesc banii fără nici uă formalitate; aceste cupone circulă adesea ca bani în piață, pînă se prezintă la casa tesaurului public, fiind că scie că n'are de cătă a le prezinta spre a fi plătită îndată. Daru că la noi la nimeni!

Me ieră, iubite amice, pentru lunimea acestei epistole, la care îmi permittu sănătatea, că doamnei funcționari ai ministerului de finanțe nu vinu nici uă dată înainte de 11 ore și adesea și mai târziu. Dumneloră ducă, că lucrăză și săra, daru acăsta nu folosește puljile lui, fiind că casa se închide la 3 și nu se mai deschide de cătă a două și la 12.

Pot, că amicul dumitale, deputatul camerci va găsi ocazie a dice și despre acăsta uă vorbă în Adunare, în favoarea publicului. Cu acăsta speranță me închinu eu frățescă dragoste.

Iernescu.

lașii 1864 Februarie . . . dile.

Domnule Redactore!

Bine voiți a insera în coloanele stimabilitul d-vostre diariu „Românul” ce dirigă cererea de mai jos, ce a făcutu unu numeru de orașenii din Iași la Camera legislativă a României, încă de la 22 februarie anul trecut 1862, prin domnul deputat Alesandru C. Mavrocordat, în priivirea unei ramure din imbugetăriile ce să se stăpătă a se da lașului, fiind că d-aunce nu se vede nici uă mișcare a supra acăselor imbugetări. Prin publicitatea acestor cereri, pot că se va aminti competentelor locur a da uă grănică soluțione în cestiuenea orașului; și apoi mai scisi, domnule Redactore, că și scriptura ne-inveță acestu cuvântu: „Bate că și se va deschide; cere că și se va da.”

Cu ocazia de facă bine-voiți a priimi din partea asicurării stimiei ce vă păstrezi. Dimitrie Manoliu.

ECĂ CEREREA!

Este de prisosu a espune grozava jertfă depusă păltariul pat-iei de capitala Moldovei. Nu se poate înse a nu pomeni cum-că mai multu de cătă 2000 de familie, cari trăi-ă numai din avantajurile poziționii politice a Capitaliei, astă-dăi, cu prefacerea de facă se găsesc fără nici uă mișlocu pen-tru a-și căpata hrana viețuirei loru; și că capitalul sonciorul alu acestei capitele a perduț 60 la sută din fosta sa valoare.

Nu credem că ocirnuirea nu va urmări cu roj impreună chipurile și mișlocele cu cari s'ar pute celu pu- cinu a se mișcă suferințele, dându orașului Iași uă nouă desvoltare, adeca nisco mișloce comerciale, care acumă de totu au secatu.

Riu Prutului în depărtare pe drumu directu d'uă óră și jumetate, este singurul drumu comercial, care potă da orașului Iași cele mai frumos avantage cu comerciul lumii întregi.

Eră orașului Iași, prin a sa pozițion pe fluviul Prutul, s'ar pute preface prin aseminea chipu intrău șelă de depositur a ținuturilor de susu cari suntu lipsite de totă comunicarea; încătu totu ce se va face pentru orașului Iași, se face totu uă dată și pentru toate ținuturile de susu, cari astă-dăi suferă și ele vă pagubă de 60 la sută din pricina nepuținie transporturilor la șcheala maritimă. — Dacă com- erciul este bogăția și susținutu politi- cescu alu unei teri, înlesnirea comu- nicărilor este celu mai puternicu mi- losu pentru înflorirea lui.

Orașul Iași este unul din acele orașe care prin topografică sa situațione, a fostu și este pînă astă-dăi

lipsită d'acăstă ncaperață ușurință; éră astă dăi, cându s'ordea politică il rădică singurul commerciu cari în treține păi sei locitorii, ar si uă mare umanitate, dacă guvernul i-ar da uă compen- sațione ca se pătă face cuă mică chel- tușă, din care se va folosi atât orașul acesta, cătă și tōte ținuturile de susu.

Este șeul că do două ani începe, după cercari făcute pe Prul, s'a con- statatu navigabilitatea lui, și în luna lui Iuliu anul trecut, Vaporul a venit pînă la Tuțora, adeca într-o de- părtare d'uă óră și jumetate din orașul Iași.

Drumurile înse cari astă-dăi aru potă ţine uă comunicare lesnicioasă cu staționea de Vapor pînă la Tuțora, suntu nepracticabili, fără poduri, mla- stine, și în zigzaguri, și cari prefecă- du-se într-o sose directă, aru micsuă- dăpărtarea chiară în jumetate.

Acăstă sosea, care se pote a se face într-unu anu de dile, aru legă orașul Iași într-oțăta cu Prutul, încătu se va statornici lașul în pozițione magazalelor, cari în Galați suntu pe locurile spiridoniei, și de la care se transporteză de a dreptul în corabie; éru lipsindu acăstă sosea, avantajul navigării Prutului scade cu 20 la sută din folosete lui, căci greutatea trans- porturilor între Tuțora și Iași în vremea glodării, asorbă acea cheltușă; și mai reu de cătă costul, este ne- sicură transporturilor din greutatea drumurilor.

Făcându ocărnuiea acăstă sosea pentru care va găsi și înlesnirea petrel chiau pe locu, va aduce orașului Iași nisice avantagie fără grănicice prin statornicirea comerciului în acestu orașu, unde se voru surge tōte pro- ductele teri de susu, nu mai pucinu și depositul importării prin Iași, se va împărți acelorași ținuturi.

Fie-care cunoște greutățile ce pînă astă-dăi suferă neguțatorii pentru a trans- porta marfa din Galați începe; tōte a- ceste chelui și pagube, neguțitorii le incarcă pe marfă; ieru consumato- riul le plătesc; și ori ce scădere ar fi cu cheltuiela marfă, este uă scă- dere do cheltuielă a consumatorilor; asemene și pentru exportare.

Pentru a s'ascepta aceste ținuturi, cari astă-dăi s'aude că se supune Camerei, ar si fostu uă considerare destul de serioasă, dacă pentru face- rea acestei sosele aru si trebuitu vrău mare jertfă bănească și dacă facerea drumului de feru, s'ar si pututu is- prăvi într-unu lit-pă mai scurtu.

In totu chipul, sosoa trebue fă- culă pînă la staționea arătată; pentru că de la pregătirea ei aternă nu nu- mai înflorica comerciul, daru și deosebitoile înlesniri ce ar capăta neguțitorii din orașu, cătă și deosebiti megiști, cari în timpul verei suntu destinații a căstiga băi de Prut.

Aceste considerante se supunu on- norabilii Camerei, cu rugăminte, ca se bine-voiască a pone în aplicare, de urgență, dorință și nevoia viețuitorilor din capitalele Iași pentru binele loru.

Urmăză mai multe subscrieri
Pentru conformitate,
Dimitrie Manoliu.

RELATIUNI MERCANTILE.

Camera de comerț de la Linz a luate în ședință sa dupe urmă, în de- liberațione unu memorandu fără interesație asupra tarifelor noște duaniare proiectată de membrul Camerei, domnul Ignatz Mayer, care propune uni- rea Austriei cu asociaționea duaniară și stipularea unor tase de imposițione reduse pentru terile ce nu facă parte din asociaționea duaniară, are- tăndu că reducționile de tarifa duaniară nu potu fi de cătă folositrice pen- tru industria națională și pentru pros-

peritatea Austriei. Memorandul stipu- lează următori principie,

1. Comerțul liberu alu Austriei cu Germania.

2. Menținerea și efectuarea prin- cipleru tratatu de la 19 Februarie 1853.

3. Libertatea duaniară (liberul importu și exportu) alu productelor brute (nelucrate).

4. Evitarea de tase duaniarie mari de protecțion.

5. Reducționii la tarifele duaniarie, în cătă nu vatemă industria teri

6. Tasele duaniarie se nu apese consumațione.

7. Convocarea unui parlamentu germanu spre înaintarea intereselor comerciale germane.

Autorele recomandă a lăua în considerațione desființarea monopolului de tutun și de sare; desființarea dreptulu de accisă pentru uleiul fabricat în teră; reducționea tasei duaniarie pentru teri lucratul, pentru piei, iu, lână, lucrate și nelucrate.

Este de unu interesu forte mare întemeierea raportului pe uă sprijină- lăbendită în cursu de 30 de ani. Domnul Mayer revine la fondarea asocia- ționii duaniarie din anul 1863, la desființarea tasei asupra cerealelor în Englitrea, la aboliriunea liniei duaniarie între Ungaria și Austria occiden- tale și la efectele tratatului duaniarie de la 19 Februarie 1853, și se espri- me în chipul următoru:

Cându s'atingea de fondarea asociaționii duaniarie, era mai cu sémă uă parte a populaționii Bavariei și Württembergului, unde comercienții și indus- triali se temeu de ruina industriei, dacă se va înființa asociaționea duaniarie. Atunci industria în Bavaria era încă forte slabă, și opinionea gene- rală era că nu posedă de preferință de cătă produse agricole, cereale, lemn și alteie, și că cele lată teri germane voru înanda Bavaria cu mă- furile loru. Regele Ludovicu înse în- telegea forte bine că Bavaria nu se poate excludă de la progresu, daru că este de cea mai mare însemnatate a atrage și pe Austria în asociaționea duaniarie. Elu trămie atunci delegaț la Viena, cu insărcinarea d'a se în- telege pentru acăstă cu Principele Metternich. Eū insuți avusei ocazia de a vedea actele. Deputaționea fu pri- imită fără amicalmente de Principele Metternich, daru se dețe rezoluționea, că „Consideraționii superioiri nu per- mit, că Austria se iu parte la uă a- semene asociațione; Austria este de- stul de mare și destul de independentă, spre a nu ave trebuință de ni- meni.” Aceasta era responsul unu bă- baă, care atunci era considerat că nu mare omu de Stat și unu bărbatu experimentat, — și astă-felu, asociaționea duaniară se încheia fără parti- cipatiunea Austriei. In faptă, cele d'én- tării tărguri ale Bavariei erau pentru mulți industriali în rezultatele loru unu lecru de speriatu. S'a adusu stofe de totu felul la tărgurile Bavariei cu preciuri neașteptate păna atunci. Uă bas- ma de nasu, ce mai nainte se vindea cu unu sfanție, se putea cumpera cu două grosiște bavarese. Cu cătă publi- culu consumatoru se bucura de esti- natatea stofelor, cu atât se plângă producătorii acestor stofe și credea- atunci că neapărău trebue se incăpă- ruina industriei; daru speriența a do- vedită tocmai contrariul. — Trecură deo- ană. Se vedu atunci că contrabanda, care înfloră mai nainte la frun- tariile Bavariei, incetase cu totul. Se deschise să pentru Babaria resor- gință nouă de vîndare. Industria, în- boldită la progresu, făcu în septă mari înaintări. Babaria face încă astădăi par- te de asociaționea duaniară și u'are a se plângă d'acăstă. Cea-a ce a fostu

cu putința Bavariei, fi-va óre cu ne- putință pentru Austria?

După acăstă Raportorul vine la desființarea legilor cerculelor în Eng- glitera, la care lumea se ingrijia că prin reducționea tasei de importațione a grănelor, se va respindă asupra Englitterei marea calamitate „a avea păinea estenă”. A trebuitu se vie re- colte nesuficiență și fome, spre a do- vedi, că estințatea cerealelor nu e- ste uă calamitate atât de mare și că proprietarii teritoriali nu se răcescă nici de cumă prin concurența grănelui stră- ină. Din contra pămentul fu cultivat mai bine, cu mai multă economiă și productele sale au dobândită valoare mai mare.

A fostu unu timpu în Austria, în care era despărțită și de Ungaria printr-u linie duaniară. Tase mari trebuia plătită, atât pentru mărfurile ce se importă din Ungaria în Austria, cătă și pentru cele ce se importă din Austria în Ungaria. Vinulunguresc era lovită d'uă tase ecivalente cu valoarea lui. Cându era vorba a desființa acăstă linie duaniară și a împreuna Un- garia și Austria într-unu singur teri- toriu, atunci nău lipsită politice temă- tori și cu vedeare scurtă, cari prognostică nenorociri mari pentru ambele părți. Unguri se temea că tera va fi inundată de fabricatele industriale austriace. Austriacii credea că importa- dusse liberu grănele și vinurile din Un- garia în Austria, voru scăde prețurile vinului și cerealelor austriace într-unu grad, că cămpie de arătură și viile voru părăse totă valoarea loru și că proprietarii teritoriali voru fi ruinați. Si aci eșări protecționisti din ambele părți se temea că libera concurență va trebui se producă mari pagube, și e- răși sprijină a dovedită contrariul. Astădăi, cându vinurile și cerealele ungurești se importă în mari cătăsimi și cu mihișce mai bune și mai estine de transportu în Austria, nu potă descoperi nimău, că agricultura său vinicul- tura austriacă au suferită prisa acea concurență. Vinurile austriace nău per- dută prețul loru și vinicultorii nostri nău reportă alu ministrul suedu la Petersburg. Diarul „France” șice: Danemarca acceptă pro- punerea de conferință, dacă cestiu- na Scheeswigului și acea-a Holsteinului se voru desparte separa- tă, și dacă nu voru fi ceta ostilitățile.

— Stralsund, 18 Martiu. Gazeta de la Stralsund raportă despre lupta maritimă de eri: Prusianii au întreruptu lupta cându numerul coră- bielor danese crescuse pînă la săpte. Salupile canoniere merseră la Ruden; ambele corvette au scăpatu în portul de la Swinemunde gonite d'apă de Danesi. Corabia „Nymph” avu două, corabia „Orca” trei morți, ambele împreună nouă vulnerați. Locotenentul Berger s'afă greu vulnerat. În totă marina domnește unu mare entu- siasmă. — Flota danese s'au vedută aji diminu- tă navigându în direcțione spre insula Mon.

— Paris, 18 Martiu. Diarul „Paris” de

astă-dăi anunță, că Suedia începe a se arma în urmă- riul raportu alu ministrul suedu la Petersburg.

— Diarul „France” șice: Danemarca acceptă pro- punerea de conferință, dacă cestiu- na Scheeswigului și acea-a Holsteinului se voru desparte sepa- rată, și dacă nu voru fi ceta ostilitățile.

— Diarul de la Francfort publică uă epis- tolă de la Paris cu data de 16 Martiu, în care

dice că de la ieri (15) s'au raspădit şopti de spre unu complotu descovertu chiaru în palatul Tullierilor. Se dice că trei servitori ai Impera- tului s'ar afă arestați, că în camerile loru s'ar fi găsită unu mare număr de bombe. Corespondin- tele adaogă, că comunica acăstă nuvelă suptă totă rezerva, daru că de sicură şoptă are unu fundu de adeveru. La bursă nu se vorbesc de cătă d'acestă complotu și lumea crede că nota Moni- torului în contra adunării electorale publicată astă-dăi s'au într'u d'apă legătură cu acea con- jurațione în contra vieței Imperatului.

— Dresden, 18 Martiu. Diarul de la

Dresden publică uă telegramă de la London, care

dice: Danemarca acceptă uă conferință fără ar- misticii, pe basă învoiilor anilor 1851 și 1852.

— Francia reclama participaționea confede- raționii germane la conferință.

— Berlin, 18 Martiu. Din quartierul generalu prusian se anunță, cu data de ieri: Danesi au executat uă espre și unu atacu spre Rackebul și au fostă respinsă de brigada Goben. Brigadile Roder și Canstein împreună cu alu 3-le batalionu de vinători au luat Oster și Wester- Doppel. Perderea Prusianilor nu este pe deplin 100 omeni. Danesi, cari au combătut cu mare bărbătă și au pierdut 300 prizonieri.

— Hamburg, 18 Martiu. Diarul bursie- „Borsenhalle” anunță: Lîngă Eckernförde s'au în- răbie danese de resibili; se teme d'uă desbrăca- re de trupe, trupe din armă altilor au fostă di- rigiate acolo spre a popri desbrăcarea.

— Hamburg, 19 Martiu. Folia oficială pen- tri Schleswig publică uă ordonanță, de la 14 Martie, prin care se desființă începindu de la 20 Martie fruntașia duaniare Schleswig-holsteină; și rigidul Danemarca se consideră pentru Schles- wig ca tera străină. Stipulaționile regulamentului duaniar din anul 1838 atingătorii de terile străine se repună în vigore.

in unanimitate acăstă părere și a luată decisiunea: A infăisa și a recomanda acăstă părere ministerului de comer- ciu și de economia națională, fără nici uă modificațion, ca expresiune a con- victiunii camerei de comerț.

— London, 18 Martie. Noptea. In camera Lordilor a rugăti Comitele Russel pe Lordul Ellenborough d'a amăna propunerea sa atingăto- riă de Danemarca. Dică că este intemeiată a spera, că Danemarca va accepta conferință și că unu armisticu se va putea efectua pe basile cun- oscute. Discuțione nu pote fi, dupe părere lui, dorită, fiind că rezultatul este încă îndoios. Lordul Ellenborough a acceptat amănarea. — In camera comunilor a întrebătă domnul Osborne, dacă guvernul crede că Statul Ducaturilor voru învăiu sucesiunea intenționată prin tratatul Londoniul. Lordul Palmerston a respuns că Ducaturile s'au acătu ocupate, autoriitate Regelui-Duce suspendată

